

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-04-04)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1866-04-04)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 165. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000138.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Trier, Ernst Johannes, *En Brevveksling ved Povl Hansen,*

Ernst Trier til Marie.
Vallekilde, 4. april 1866.

... Atter sidder jeg herude i Vallekilde i den lille lune stue, mens solen fortæller forårshistorier der uden for. På bordet står blomstrende krokus, som lille Kirsten har sat herind.

I øsende regnvejr kom vi herud; vi kørte i lukket vogn til Holbæk og derfra i åben vogn og kom således hertil kl. 4. — Så yndig en modtagelse, som jeg dog har fået her!! Anton Nielsen var jo nu også lige ved hånden. Hoff kom herind, og hjulmanden kom også og mældte mig, hvorledes mine sager står.

s. 166 Om højskoleforeningen bestemtes intet endnu — sig det til fader og moder — her var nemlig kun Anton Nielsen, så her kunde intet bestemmes. Desværre har nu også Hoff så uhyre travlt i denne uge på grund af konfirmationen.

I dag har jeg nu skolen i gang igen ...

Vær nu endelig frimodig, lille Marie, og glem ikke, om du bliver tung, da at bede Vorherre styrke dig — glem det ikke — og så: »se frem, men ej tilbage!« og lad så »kærligheden gøre alting let«. Når jeg ser dig stråle af glæde, da bliver også jeg glad. Om vi nu på søndag glade måtte mødes her!!

Den bedste tid, jeg havde i København denne gang, var i mandags eftermiddag, da du, moder og jeg sad ene sammen ... om man således ofte kunde sidde i ro sammen, da var det en fryd at komme derind; men det er så lidt af den slags rolige glæde, der bliver mig til del. — Dog hvorom alting er: kan vi bægge være »glade i Herren«, da er vor bane let og vort liv livsaligt; og da skal uro og travlhed aldrig kunne forstyrre vor lykke.

Hils så min moder! Sig hende fra mig de bedste og kærligste ord, du kan; sig hende, jeg hænger ved hende med hele min sjæl ...

Sørg endelig for at få mine blå briller med ud til Skamstrup.

Gå endelig ud til Hartmann, at du kan få melodierne med ud på søndag ...